

"Службени лист СРЈ" - Међународни уговори, бр. 13/2002

На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ВАЖЕЊУ КРИВИЧНИХ ПРЕСУДА, СА ДОДАЦИМА

Проглашава се Закон о потврђивању Европске конвенције о међународном важењу кривичних пресуда, са додацима, који је донела Савезна скупштина, на седници Већа грађана од 16. децембра 2002. године и на седници Већа република од 13. новембра 2002. године.

ПР бр. 247

16. децембра 2002. године

Београд

Председник

Савезне Републике Југославије

др Војислав Коштуница, с.р.

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ВАЖЕЊУ КРИВИЧНИХ ПРЕСУДА, СА ДОДАЦИМА

Члан 1.

Потврђује се Европска конвенција о међународном важењу кривичних пресуда, са додацима, која је усвојена 28. маја 1970. године у Хагу, у оригиналу на енглеском и француском, језику.

Члан 2.

Текст Конвенције, са додацима, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

ЕВРОПСКА КОНВЕНЦИЈА О МЕЂУНАРОДНОМ ВАЖЕЊУ КРИВИЧНИХ ПРЕСУДА

ПРЕАМБУЛА

Државе чланице Савета Европе, потписнице овог документа,

Сматрајући да борба против криминала, који све више постаје међународни проблем, захтева коришћење модерних и ефикасних метода у међународним оквирима;

Уверене у потребу спровођења заједничке политике на плану сузбијања криминала у циљу заштите друштва;

Свесне потребе да се уважи људско достојанство и унапреди рехабилитација окривљеног;

Сматрајући да је циљ Савета Европе да оствари веће јединство међу чланицама,

Договориле су се о следећем:

ДЕО I

ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1.

За потребе ове конвенције:

(а) "Европска кривична пресуда" означава сваку коначну одлуку коју донесе кривични суд државе уговорнице као резултат кривичног поступка;

(б) "кривично дело" обухвата, осим дела предвиђених у кривичном закону, и она која су предвиђена правним нормама наведеним у Додатку ИИ на ову Конвенцију под условом да, тако где ове одредбе овлашћују административни орган, односно лице се мора дати могућност да покрене поступак пред судом;

(ц) "осуд" означава изрицање санкције;

(д) "санкција" означава било коју казну или другу меру која се у европској кривичној пресуди или у "ордоннанце пенале" изриче изричито неком лицу за кривично дело;

(е) "дисквалификација" означава сваки губитак или ускраћивање права или било коју забрану или губитак правног својства;

(ф) "пресуда донета ин абсентиа" означава сваку одлуку која се сматра таквом према члану 21. став 2;

(г) "ордоннанце пенале" означава било коју одлуку која је донета у другој држави уговорници, а која је наведена у Додатку ИИИ ове Конвенције.

ДЕО II

ИЗВРШАВАЊЕ ЕВРОПСКЕ КРИВИЧНЕ ПРЕСУДЕ

Одељак 1.

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

(а) Општи услови извршавања

Члан 2.

Овај део примењује се на:

- (а) санкције које подразумевају лишење слободе;
- (б) новчане казне и конфискацију;
- (ц) дисквалификације.

Члан 3.

1. Држава уговорница биће надлежна у случајевима и под условима који су предвиђени овом Конвенцијом за извршење санкција које су изречене у другој држави уговорници, а које су извршиве у тој држави.
2. Ова надлежност се може остварити само на захтев друге државе уговорнице.

Члан 4.

1. Друга држава уговорница неће извршити санкцију, осим ако би према њеним законима дело за које је она изречена представљало кривично дело да је учињено на њеној територији, и ако би лице коме је санкција изречена било кривично одговорно да је дело учинило на њеној територији.
2. Ако се осуда односи на два или више кривичних дела, од којих нека не испуњавају услове из става 1, држава изрицања санкције ће одредити који се део санкције односи на кривична дела која испуњавају ове услове.

Члан 5.

Држава изрицања санкције може од друге државе уговорнице захтевати да изврши санкцију само ако је испуњен један или више од следећих услова:

- (а) ако осуђено лице има пребивалиште у другој држави;
- (б) ако је вероватно да ће извршење санкције у другој држави побољшати изгледе за друштвену рехабилитацију осуђеног лица;
- (ц) ако би се, у случају да се ради о санкцији која подразумева лишење слободе, санкција могла извршити након извршења друге санкције која подразумева лишење слободе којој је осуђено лице подвргнуто или треба да буде подвргнуто у другој држави;

(д) ако је друга држава, која је држава порекла осуђеног лица изразила спремност да прихвати одговорност за извршење те санкције;

(е) ако сматра да сама не може да изврши санкцију, чак ни применом екстрадиције, као и да друга држава то може.

Члан 6.

Извршење захтевано у складу са претходним одредбама се не може одбити, ни у целости нити делимично, осим:

(а) када би извршавање било супротно основним принципима правног система замољене државе;

(б) када замољена држава сматра да је кривично дело за које је изречена осуда, политичке природе или да је чисто војно дело;

(ц) када замољена држава сматра да постоје основани разлози да се верује да је осуда произашла или да су на осуду као отежавајуће околности утицале раса, религија, националност или политичко мишљење;

(д) када би извршавање било супротно међународним обавезама замољене државе;

(е) када је дело већ предмет судског поступка у замољеној држави или када замољена држава одлучи да покрене судски поступак у вези са делом;

(ф) када надлежни органи замољене државе одлуче да не покрену поступак или да обуставе поступак који је већ започео у вези са истим делом;

(г) када је дело учињено ван територије државе молиље;

(х) када замољена држава није у могућности да изврши санкцију;

(и) када се захтев заснива на члану 5 (е) и ниједан други услов поменут у том члану није испуњен;

(ј) када замољена држава сматра да је држава молиља у стању да изврши санкцију;

(к) када због година старости осуђеног лица у време извршења кривичног дела оно не би могло бити гоњено у замољеној држави;

(л) када се према закону замољене државе изречена санкција више не може извршити због протеча времена;

(м) када и у мери у којој санкција подразумева дисквалификацију.

Члан 7.

Захтев за извршење неће бити испуњен ако би извршење било у супротности са принципима усвојеним у одредбама Одељка 1 Дела ИИИ ове конвенције.

(б) Дејство преношења извршења

Члан 8.

За сврхе члана 6. став 1. и резерва поменутих под (ц) Додатка И ове конвенције, свака радња која прекида или одлаже временско ограничење коју законито спроводе органи државе која је изрекла осуду, сматраће се да има исти ефекат за потребе рачунања временског ограничења у замољеној држави у складу са законом те државе.

Члан 9.

1. Осуђено лице притворено у држави молиљи које је предато замољеној држави ради извршења, неће бити кривично гоњено, осуђивано нити притворено ради извршења одлуке о осуди или притвору за било које кривично дело учињено пре његове предаје, осим за оно за које је санкција коју треба извршити изречена, нити ће из било ког другог разлога бити ограничавано у својим личним слободама, осим у следећим случајевима:

(а) када се држава која га предаје са тим сагласи. Захтев за сагласност ће бити достављен, и исти ће бити пропраћен релевантним документима и законито сачињеним записником о изјави окривљеног у вези са односним кривичним делом. Сагласност ће бити дата када кривично дело због којег је затражена може по себи да буде предмет екстрадиције према праву државе од које захтева извршење или када би екстрадиција била искључена само због висине казне;

(б) када осуђено лице, које има могућност да напусти територију државе којој је било предато, није то учинило у року од 45 дана од коначног пуштања на слободу, или се вратило на њену територију након што је претходно напустило.

(2) Држава замољена да изврши одлуку о осуди може да предузме било коју меру да премести лице са своје територије, или било коју меру неопходну према њеном праву, укључујући поступак у случају неприступања суду, да би спречила законску последицу истека рока.

Члан 10.

1. Извршење ће се спроводити према праву замољене државе и та држава ће бити надлежна за доношење одговарајућих одлука, као што је одлука о условном отпусту.

2. Земља молиља ће једина имати право да одлучи о било ком захтеву за преиспитивање осуде.

3. Обе државе могу одлучити да дају право на амнестију или помиловање.

Члан 11.

1. Када држава изрицања осуде затражи извршење она сама више не може започети са извршењем санкције која је предмет тог захтева. Међутим, држава изрицања казне може започети извршавање санкције која подразумева и лишење слободе када се осуђено лице већ налази у притвору на територији те државе у моменту подношења захтева.

2. Право на извршење ће бити враћено држави молиљи:

(а) ако она повуче свој захтев пре него што је замољена држава обавести о намери да поступи по њеном захтеву;

(б) ако је замољена држава обавести да одбија да поступи по захтеву;

(ц) ако замољена држава изричито уступи своје прво на извршење. Такво уступање ће бити могуће само ако се обе односне државе сагласе или ако извршење више није могуће у замољеној држави. У овом другом случају, уступање затражено од стране државе молиље биће обавезно.

Члан 12.

1. Надлежни органи замољене државе обуставиће извршење чим сазнају за помиловање, амнестију или захтев за преиспитивање осуде или било коју другу одлуку због које санкција више није извршена. Исто ће важити и за извршење новчане казне када је осуђено лице платило надлежном органу државе молиље.

2. Држава молиља ће без одлагања обавестити замољену државу о свакој одлуци или процесној мери која је донета на њеној територији која има за последицу губитак права на извршење у складу са претходним ставом.

(ц) Остале одредбе

Члан 13.

1. Транзит преко територије државе уговорнице притвореног лица, које треба да буде премештено у трећу државу уговорницу при спровођењу ове конвенције, биће одобрен на захтев државе у којој је лице притворено. Држава транзита може захтевати да јој се доставе било који одговарајући документи пре доношења одлуке о захтеву. Лице које се премешта остаће притворено на територији државе транзита, осим ако држава из које се премешта не затражи његово ослобађање.

2. Осим у случајевима када се премештај тражи према члану 34, свака држава уговорница може одбити транзит:

а) према неком од основа из члана 6 (б) и (ц);

б) на основу тога што је то лице њен држављанин.

3. У случају превоза ваздушним путем примењују се следеће одредбе:

а) у случају када није планирано слетање, држава из које се лице премешта може да обавести државу преко чије територије треба да се обави прелет да се лице премешта у складу са Конвенцијом. У случају непредвиђеног слетања такво обавештење има снагу захтева за привремено хапшење сходно члану 32. став 2, са тим што ће бити поднет званични захтев за транзит;

б) у случају да је слетање планирано, подноси се званични захтев за транзит.

Члан 14.

Државе уговорнице неће једна од друге захтевати накнаду трошкова који су настали услед примене ове конвенције.

Одељак 2.

ЗАХТЕВИ ПОДНЕТИ НА ОСНОВУ КОНВЕНЦИЈЕ

Члан 15.

1. Сви захтеви наведени у овој конвенцији подносе се у писменом облику. Захтеве као и сва обавештења неопходна за примену ове конвенције министарство правде државе молиће доставља министарству правде замољене државе или у случају да се државе уговорнице тако договоре, достављају их органи молиће директно органима замољене државе; одговори се достављају истим путем.

2. У хитним случајевима, захтеви и обавештења могу се слати и преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

3. Свака држава уговорница може, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе, саопштити своју намеру да примени друга правила у односу на обавештења наведена у ставу 1. овог члана.

Члан 16.

Уз захтев за извршење биће достављен оригинал или оверена копија, одлуке чије се извршење захтева и свих осталих докумената. Оригинал или оверена копија, целокупног или дела кривичног списка биће достављен замољеној држави, ако она то затражи. Надлежни орган државе молиће ће потврдити извршеност санкције.

Члан 17.

Уколико замољена држава сматра да обавештења које је доставила држава молиља нису довољна да би јој омогућила да примени ову конвенцију, она ће затражити неопходне додатне информације. Она може одредити рок за пријем таквих информација.

Члан 18.

1. Органи замољене државе ће без одлагања обавестити органе државе молиље о радњама које су предузели по захтеву за извршење.

2. Органи замољене државе ће, кад је то прикладно, доставити органима државе молиље документ којим се потврђује да је санкција извршена.

Члан 19.

1. Сходно ставу 2. овог члана, неће се захтевати превод захтева или пратеће документације.

2. Свака држава уговорница може, у време потписивања или депоновања свог инструмента ратификације, прихватања или приступања, обавештењем упућеним Генералном секретару Савета Европе, изјавити да задржава право да тражи да захтеви и пратећа документа буду пропраћени преводом на њен сопствени језик или на један од званичних језика Савета Европе или на један од тих језика који она назначи. Друге државе уговорнице могу захтевати реципроцитет.

3. Овај члан неће утицати на било коју одредбу која се односи на превод захтева и пропратних докумената која може бити садржана у споразумима или уговорима који су сада на снази или који могу бити закључени између две или више држава уговорница.

Члан 20.

Докази и документа који се достављају приликом примене ове конвенције не морају бити оверени.

Одељак 3.

ПРЕСУДЕ ДОНЕТЕ IN ABSENTIA I ORDONNANCES PENALES

Члан 21.

1. Осим ако није друкчије предвиђено овом конвенцијом, на извршење пресуда донетих ин абсентиа и ордоннанцес пеналес примењиваће се иста правила као и на извршење других пресуда.

2. Осим у случајевима предвиђеним у ставу 3, пресуда ин абсентиа за потребе ове конвенције означава сваку пресуду коју донесе неки суд у држави уговорници након кривичног поступка у којем на претресу није било лично присутно осуђено лице.

3. Без утицаја на члан 25. став 2, члан 26. став 2. и члан 29. пресудом донетом након саслушања оптуженог сматраће се:

(а) свака пресуда ин абсентиа и сваки ордоннанце пеналес које су потврђене или изречене у држави изрицања осуде, пошто је осуђено лице уложило приговор;

(б) свака пресуда која је донета ин абсентиа поводом жалбе, под условом да је жалбу на пресуду првостепеног суда поднело осуђено лице.

Члан 22.

Свака пресуда донета ин абсентиа или сваки ордонанцес пеналес на који још није уложена жалба или приговор може, чим буде донета бити достављена замољеној држави ради обавештења у вези са извршењем.

Члан 23.

1. Уколико замољена држава сматра да треба да предузме мере по захтеву за извршење пресуде донете ин абсентиа или неког ордонанцес пеналес, побринуће се да осуђено лице буде лично обавештено о одлуци која је донета у држави молиљи.

2. Обавештење осуђеног лица треба да садржи следеће податке:

(а) да је захтев за извршење поднет у складу са овом конвенцијом;

(б) да је једини расположиви правни лек приговор, како је предвиђено чланом 24. ове конвенције;

(ц) да се приговор мора уложити код оног органа који је одређен, да је допустивост приговора регулисана одредбама члана 24. ове конвенције и да осуђено лице може тражити да га саслушају органи државе изрицања осуде;

(д) да ће се, ако приговор није уложен у прописаном року, за потребе ове конвенције сматрати да је пресуда донета након саслушања оптуженог.

3. Копија обавештења биће без одлагања послата органу који захтева извршење.

Члан 24.

1. Након што је обавештење о одлуци уручено у складу са чланом 23, једини расположив правни лек осуђеном лицу биће приговор. Такав приговор ће разматрати, по избору осуђеног лица, било надлежни суд у држави молиљи или суд у замољеној држави. Ако осуђено лице не саопшти свој избор, приговор ће испитати надлежни суд замољене државе.

2. У случајевима наведеним у претходном ставу, приговор ће бити прихватљив ако је уложен код надлежног органа замољене државе у року од 30 дана од дана када је обавештење уручено. Овај ће се период рачунати у складу са одговарајућим законским правилима замољене државе. Надлежни орган те државе ће без одлагања обавестити орган који је поднео захтев за извршење.

Члан 25.

1. Уколико се приговор разматра у држави молиљи, осуђено лице ће бити позвано да се појави у тој држави на новом претресу. Позив за долазак биће

лично уручен најмање 21 дан пре новог претреса. Овај период може се скратити уз сагласност осуђеног лица. Нови претрес биће одржан пред судом који је надлежан у држави молиљи и у складу са поступком те државе.

2. Уколико осуђено лице пропусти да се лично појави или није заступано у складу са законом државе молиље, суд ће прогласити приговор ништавим и неважећим, а његова одлука биће достављена надлежном органу замољене државе. Исти поступак биће примењен и ако суд прогласи приговор неприхватљивим. У оба случаја, сматраће се да су пресуда ин абсентиа или ордоннанце пенале, за потребе ове конвенције, донете након саслушања оптуженог.

3. Уколико се осуђено лице појави или је заступано у складу са законом државе молиље, а приговор се прогласи прихватљивим, захтев за извршење ће се сматрати неважећим и ништавим.

Члан 26.

1. Уколико се приговор разматра у замољеној држави, осуђено лице ће бити позвано да се појави у тој држави на новом претресу. Обавештење за долазак биће лично уручено најмање 21 дан пре новог претреса. Овај период може се скратити уз сагласност осуђеног лица. Нови претрес биће одржан пред судом који је надлежан у замољеној држави и у складу са поступком те државе.

2. Уколико осуђено лице пропусти да се лично појави или није заступано у складу са законом замољене државе, суд ће прогласити приговор ништавим и неважећим. У том случају, и ако суд прогласи приговор неприхватљивим, сматраће се да су, за потребе ове конвенције, пресуда ин абсентиа или ордоннанце пенале донете након саслушања оптуженог.

3. Уколико се осуђено лице појави лично или је заступано у складу са законом замољене државе, а ако је приговор прихватљив, за дело ће се судити као да је учињено у тој држави. Међутим, ни у ком случају се неће разматрати обустава поступка због истека времена. Пресуда донета у држави молиљи сматраће се ништавом и неважећом.

4. Свака мера у погледу поступка или прелиминарне истраге, предузета у држави изрицања осуде у складу са њеним законима и прописима, имаће исту важност у замољеној држави као да су је предузели органи те државе под условом да такво изједначавање не даје већу доказну тежину таквим мерама него што је имају у држави молиљи.

Члан 27.

За потребе улагања приговора и потребе каснијег поступка, лица осуђена ин абсентиа или ордоннанце пенале имаће право на правну помоћ у случајевима и под условима који су прописани законом замољене државе, и тамо где је то одговарајуће, законом државе молиље.

Члан 28.

Свака судска одлука донета у складу са чланом 26. став 3. и њено извршење, регулисаће се искључиво законом замољене државе.

Члан 29.

Уколико лице осуђено ин абсентиа или ордоннанце пенале не уложи приговор, за потребе ове конвенције сматраће се да је одлука донета након саслушања оптуженог.

Члан 30.

Национална законодавства ће се примењивати у случајевима повраћаја у пређашње стање ако осуђено лице, из разлога који су ван његове контроле, пропусти да се придржава временских рокова пописаних у члановима 24, 25. и 26. или да се лично појави на претресу утврђеном за ново преиспитивање случаја.

Одељак 4.

ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ

Члан 31.

Ако је осуђено лице присутно у држави молиљи након пријема обавештења о прихватању њеног захтева за извршење осуде која подразумева лишење слободе, та држава га може, ако то сматра потребним да би осигурала извршење, ухапсити како би извршила његово премештање према одредбама члана 43.

Члан 32.

1. Када држава молиља захтева извршење, замољена држава може ухапсити осуђено лице:

(а) ако је, према закону замољене државе, кривично дело такво да оправдава враћање у притвор, и

(б) ако постоји опасност од бекства или, у случају пресуде донете ин абсентиа, опасност од прикривања доказа.

2. Када држава молиља најави своју намеру да захтева извршење, замољена држава може, на молбу државе молиље, ухапсити осуђено лице под условом да су испуњени захтеви под (а) и (б) претходног става. Поменута молба ће садржати податке о кривичном делу које је довело до пресуде, време и место где је учињено и што је могуће тачнији опис осуђеног лица. Она ће такође садржати кратак приказ чињеница на којима се пресуда заснива.

Члан 33.

1. Осуђено лице биће задржано у притвору у складу са законом замољене државе; закон те државе такође ће одредити услове под којима оно може бити ослобођено.

2. Лице у притвору ће у сваком случају бити ослобођено:

(а) по истеку времена које је једнако времену лишења слободe које је изречено у пресуди;

(б) ако је ухапшен у складу са чланом 32. став 2, а замољена држава није у року од 18 дана од дана његовог хапшења примила захтев заједно са документима наведеним у члану 16.

Члан 34.

1. Лице које се налази у притвору у замољеној држави у складу са чланом 32, а које је позвано да се појави пред надлежним судом у држави молиљи у складу са чланом 25, као последица приговора који је уложило, биће премештено у ту сврху на територију државе молиље.

2. Након премештања, поменуто лице неће бити задржано у притвору у држави молиљи ако су испуњени услови изнети у члану 33. став 2 (а), или ако држава молиља не захтева даље извршење осуде. Лице ће без одлагања бити враћено у замољену државу осим ако није пуштено на слободу.

Члан 35.

1. Лице које је позвано пред надлежни суд државе молиље као последица приговора који је уложило, неће бити кривично гоњено, осуђивано нити притварано у циљу извршења одлуке о осуди или притвору, нити ће из било ког другог разлога бити ограничавано у својим личним слободама због било које радње или кривичног дела, које се догодило пре његовог одласка са територије замољене државе, а које није наведено у позиву, осим ако се изричито не сложи у писменој форми. У случају поменутом у члану 34. став 1, копија изјаве о сагласности биће достављена држави из које је премештено.

2. Гаранције предвиђене у претходном ставу ће престати ако лице које је позвано, пошто је имало прилику да то учини, не напусти територију државе молиље у року од 15 дана од дана доношења одлуке која је уследила након саслушања због којег је позвано да се појави или ако се врати на њену територију без поновног позивања пошто ју је претходно напустило.

Члан 36.

1. Уколико држава молиља захтева извршење конфискације имовине, замољена држава може привремено запленили односну имовину, под условом да закон те државе предвиђа пленидбу за сличне случајеве.

2. Пленидба ће бити извршена у складу са законом замољене државе, који ће такође утврдити услове под којима се пленидба може укинути.

Одељак 5.

ИЗВРШЕЊЕ САНКЦИЈА

(а) Опште клаузуле

Члан 37.

Санкција изречена у држави молиљи неће се непосредно извршавати у замољеној држави већ само на основу одлуке суда замољене државе. Свака држава уговорница може, међутим, овластити друге органе да донесу такву одлуку ако је санкција коју треба извршити само новчана казна или конфискација и ако се на ове одлуке може изјавити жалба суду.

Члан 38.

Случај ће бити предмет суду или органу овлашћеном према члану 37. ако замољена држава сматра да треба да предузме мере по захтеву за извршење.

Члан 39.

1. Пре него што суд донесе одлуку по захтеву за извршење, осуђеном лицу ће бити пружена могућност да изнесе своје мишљење. По молби ће га саслушати суд било замолницом или лично. Лично саслушање мора бити одобрено након његовог изричитог захтева у том смислу.

2. Међутим, суд може да одлучи да прихвати захтев за извршење у одсуству осуђеног лица које захтева лично саслушање, ако је оно у притвору у држави молиљи. У тим околностима, свака одлука о замени санкције према члану 44. биће одложена све док се, након премештања у замољену државу, осуђеном лицу не пружи прилика да се појави пред судом.

Члан 40.

1. Суд, или у случајевима поменутих у члану 37. орган који је овлашћен тим чланом, који поступа у том случају, увериће се у погледу следећих околности:

(а) да је санкција чије се извршење захтева изречена у европској кривичној пресуди;

(б) да су испуњени захтеви из члана 4;

(ц) да услови прописани у члану 6 (а) нису испуњени или да не треба да спрече извршење;

(д) да извршење није онемогућено чланом 7;

(е) да су, у случају пресуде донете ин абсентиа или ордоннанце пенале, испуњени захтеви из Одељка 3. овог дела.

2. Свака држава уговорница може поверити суду или органу овлашћеном према члану 37, испитивање осталих услова извршења предвиђених овом конвенцијом.

Члан 41.

На судске одлуке донете у складу са овим одељком у вези са захтеваним извршењем и на оне донете по жалби на одлуку административног органа, поменутог у члану 37. може се изјавити жалба.

Члан 42.

Замољена држава биће везана утврђеним чињеницама у мери у којој су оне наведене у одлуци или у мери у којој је одлука посредно на њима заснована.

(б) Одредбе које се посебно односе на извршење санкција које подразумевају лишење слободе

Члан 43.

Када је осуђено лице притворено у држави молиљи, оно ће, осим ако закон те државе другачије не прописује, бити премештено у замољену државу чим држава молиља буде обавештена о прихватању захтева за извршење.

Члан 44.

1. Ако се прихвати захтев за извршење, суд ће заменити санкцију која подразумева лишавање слободе која је изречена у држави молиљи санкцијом која је прописана у њеном закону за исто кривично дело. Ова санкција може, у складу са ограничењима садржаним у ставу 2, бити другачије природе или временског трајања од оне коју је изрекла држава молиља. Ако је ова друга санкција краћег трајања од минималне санкције која се може изрећи на основу закона замољене државе, суд неће бити обавезан тим минимумом и изрећи ће санкцију која одговара санкцији изреченој у држави молиљи.

2. Код утврђивања санкције, суд неће отежавати казнени положај осуђеног лица који произлази из одлуке донете у држави молиљи.

3. Било који део санкције изречене у држави молиљи и привремени притвор који је осуђено лице издржало након пресуде биће у целости урачунати у казну. Исто правило ће се примењивати на било који период у току кога се осуђено лице налазило у притвору у држави молиљи пре него што је осуђено, уколико је тако одређено законом те државе.

4. Свака страна уговорница може у било које време, положити код Генералног секретара Савета Европе изјаву, да у складу са овом конвенцијом задржава право да изврши санкцију која подразумева лишење слободе а која је по природи иста као и она која је изречена у држави молиљи, чак иако је трајање те санкције дуже од максимума прописаног у националном закону за санкцију исте природе. Ово правило ће се примењивати само у случајевима у којима национални закон ове државе дозвољава да се, у односу на исто кривично

дело изрекне санкција најмање у истом трајању као што је она која је изречена у држави молиљи али тежа по природи. Санкција изречена на основу овог става може се, ако њено трајање и сврха то захтевају, издржавати у казненој установи у којој се издржавају казне другачије природе.

(ц) Одредбе које се посебно односе на извршење новчаних казни и конфискација

Члан 45.

1. Ако се одобри захтев за извршење новчане казне или конфискације одређеног новчаног износа, суд или орган овлашћен на основу члана 37. претвориће назначен износ у валуту замољене државе по важећем курсу у време доношења одлуке. На тај начин ће се утврдити износ новчане казне или износа који се конфискује, који међутим не може бити виши од максималног износа који прописује закон те државе за исто кривично дело, а уколико не постоји такав максимум, не може бити већи од максималног износа који се обично изриче у замољеној држави за слично кривично дело.

2. Међутим, суд или орган овлашћен на основу члана 37. може остати при износу новчане казне или конфискације који је утврђен у држави молиљи када таква санкција није предвиђена законом замољене државе за исто кривично дело ако тај закон предвиђа изрицање строжих санкција. Исто правило ће се применити ако је санкција која је изречена у држави молиљи изнад максимума предвиђеног у закону замољене државе за исто кривично дело ако тај закон предвиђа изрицање строжих санкција.

3. Све олакшице везане за рок плаћања или плаћање у ратама које се одобравају у држави молиљи поштоваће се и у замољеној држави.

Члан 46.

1. Када се захтев за извршење односи на конфискацију конкретног предмета, суд или орган овлашћен на основу члана 37. може наложити конфискацију тог предмета само ако је таква конфискација предвиђена законом замољене државе за исто кривично дело.

2. Међутим, суд или орган овлашћен на основу члана 37. може остати при конфискацији наложеној у држави молиљи када ова санкција није предвиђена у закону замољене државе за исто кривично дело, ако тај закон предвиђа изрицање строжих санкција.

Члан 47.

1. Средства од новчаних казни и конфискација уплаћиваће се у јавне фондове замољене државе али не на штету било ког права трећих лица.

2. Конфискована имовина која је од посебног интереса може се вратити држави молиљи уколико то она затражи.

Члан 48.

Ако се новчана казна не може наплатити, суд замољене државе може изрећи алтернативну санкцију која подразумева лишење слободе уколико закони обе државе то предвиђају у тим случајевима, осим ако држава молиља није изричито ограничила свој захтев само на наплаћивање новчане казне. Ако суд одлучи да изрекне алтернативну санкцију која подразумева лишење слободе, примењиваће се следећа правила:

(а) Ако је замена новчане казне санкцијом која подразумева лишење слободе већ била одређена у казни изреченој у држави молиљи или непосредно у закону те државе, суд замољене државе ће утврдити природу и дужину такве санкције у складу са правилима прописаним у свом закону. Ако је санкција која подразумева лишење слободе одређена у држави молиљи мања од минимума који се може изрећи на основу закона замољене државе, суд неће бити ограничен тим минимумом већ ће изрећи казну која одговара санкцији одређеној у држави молиљи. Код утврђивања санкције суд неће отежавати казнени положај осуђеног лица који је резултат одлуке донете у држави молиљи.

(б) У свим осталим случајевима суд замољене државе ће заменити новчану казну у складу са сопственим законом, поштујући границе прописане законом државе молиље.

(д) Одредбе које се посебно односе на извршење дисквалификације

Члан 49.

1. У случају захтева за извршење дисквалификације, таква дисквалификација изречена у држави молиљи може се извршити у замољеној држави само ако закон те државе предвиђа дисквалификацију за односно кривично дело.

2. Суд који поступа у овом предмету ће проценити сврсисходност извршења дисквалификације на територији сопствене државе.

Члан 50.

1. Ако суд одреди извршење дисквалификације, утврдиће и њено трајање у оквиру граница прописаних у сопственом закону, али тај период не може прећи границе одређене у пресуди изреченој у држави молиљи.

2. Суд може одредити да се дисквалификација примењује само у односу на нека права чији су губитак или привремено ограничење изречени.

Члан 51.

Члан 11. се не односи на дисквалификације.

Члан 52.

Замољена држава може да осуђеном лицу врати права којих је био лишен у складу са одлуком донетом при примени овог одељка.

III Д Е О

МЕЂУНАРОДНЕ ПОСЛЕДИЦЕ ЕВРОПСКИХ КРИВИЧНИХ ПРЕСУДА

Одељак 1.

NE BIS IN IDEM

Члан 53.

1. Лице у односу на које је изречена европска кривична пресуда не може за исто дело бити кривично гоњено, осуђено, нити се према њему може извршити санкција у другој држави уговорници ако је:

(а) ослобођен оптужбе;

(б) изречена санкција;

(i) у потпуности извршена или је њено извршење у току, или

(ii) у потпуности, или у односу на део који није извршен, предмет помиловања или амнестије, или

(iii) неизвршива због застарелости;

(ц) суд осудио учиниоца без изрицања санкције.

2. Међутим, држава уговорница неће, осим ако није сама захтевала поступак, бити обавезна да призна дејство начела не бис ин идем ако је дело на које се односи пресуда било усмерено против лица, институције или чега што има јавни статус у тој држави, или ако лице на које се односи пресуда има јавни статус у тој држави.

3. Поред тога, држава уговорница у којој је дело учињено или се према закону те државе сматра да је у њој учињено неће бити обавезна да призна дејство начела не бис ин идем уколико сама није тражила поступак.

Члан 54.

Ако се покрене нови поступак против лица које је у другој држави уговорници осуђено за исто дело, онда ће се целокупан временски период лишења слободе, који је произашао из извршења осуде, урачунати у санкцију која може бити изречена.

Члан 55.

Овај одељак неће утицати на примену ширих домаћих одредаба које се односе на дејство начела *ne bis in idem* у погледу страних кривичних пресуда.

Одељак 2.

УВАЖАВАЊЕ

Члан 56.

Свака држава уговорница ће донети одговарајуће законе које сматра потребним да би омогућила својим судовима да приликом доношења пресуде уваже било коју претходну европску кривичну пресуду изречену за друго кривично дело након саслушања оптуженог у циљу укључивања у ову пресуду свих или неких од ефеката које закон везује за пресуде донете на њеној територији. Она ће утврдити услове према којима ће се ова пресуда узимати у обзир (уважавати).

Члан 57.

Свака држава уговорница ће донети одговарајуће законе које сматра потребним да би омогућила уважавање свих европских кривичних пресуда донетих након саслушања оптуженог како би се омогућила примена свих или дела дисквалификације предвиђених законом за пресуде изречене на њеној територији. Она ће утврдити услове под којима се уважава ова пресуда.

IV ДЕО

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 58.

1. Ова конвенција је отворена за потписивање државама чланицама представљеним у Комитету министара Савета Европе. Подлеже ратификацији или прихватању. Инструменти ратификације или прихватања бића депоновани код Генералног секретара Савета Европе.
2. Конвенција ће ступити на снагу три месеца од дана предаје трећег инструмента ратификације или прихватања.
3. У односу на државу потписницу која накнадно ратификује или прихвати Конвенцију, она ће ступити на снагу три месеца од дана предаје њеног инструмента ратификације или прихватања.

Члан 59.

1. По ступању на снагу ове конвенције, Комитет министара Савета Европе може позвати било коју државу која није чланица да јој приступи, под условом да резолуција која садржи тај позив добије једногласну сагласност чланова Савета који су ратификовали Конвенцију.
2. Такво приступање ће се вршити предајом инструмента приступања Генералном секретару Савета Европе, а производње дејство након истека три месеца од дана предаје.

Члан 60.

1. Свака држава уговорница може у време потписивања или предаје свог инструмента ратификације, прихватања или приступања изјавити на коју ће се територију или територије примењивати ова Конвенција.
2. Свака страна уговорница може, приликом предаје инструмента ратификације, прихватања или приступања или касније, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе, да саопшти да проширује примену ове конвенције и на другу територију или територије наведене у изјави за чије је међународне односе одговорна или у чије име је овлашћена да делује.
3. Све изјаве дате у складу са претходним ставом могу, у односу на било коју територију поменути у тој изјави, бити повучене у складу са поступком предвиђеним у члану 66. ове конвенције.

Члан 61.

1. Свака страна уговорница, у време потписивања или предаје инструмента ратификације, прихватања или приступања, може изјавити да ће користити једну или више резерви предвиђених у Додатку I уз ову конвенцију.
2. Свака страна уговорница може у целости или делимично повући резерву коју је дала у складу са претходним ставом изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе која производи дејство на дан пријема.
3. Држава уговорница која је изјавила резерву у односу на било коју одредбу ове конвенције не може тражити примену те одредбе од стране било које друге државе; међутим она може, ако је њена резерва делимична или условна захтевати примену те одредбе у мери у којој је и сама прихватила.

Члан 62.

1. Свака страна уговорница може у било које време, изјавом упућеном Генералном секретару Савета Европе, навести законске одредбе које ће бити укључене у Додатке II и III ове конвенције.
2. О свим проценама националних одредби набројаних у Додатку II или III биће обавештен Генерални секретар Савета Европе ако таква промена мења тачност информација у овим додацима.
3. Све промене извршене у Додацима II или III код примене претходних ставова ступиће на снагу у свакој држави уговорници месец дана након што о томе Генерални секретар обавести Савет Европе.

Члан 63.

1. Свака страна уговорница ће у време предаје свог инструмента ратификације, прихватања или приступања, доставити Генералном секретару Савета Европе релевантна обавештења о санкцијама које се могу применити у тој држави и њиховом спровођењу за сврхе примене ове конвенције.

2. Све накнадне измене које мењају смисао обавештења достављених у складу са претходним ставом ће се такође доставити Генералном секретару Савета Европе.

Члан 64.

1. Ова конвенција неће утицати на права и поступке који произлазе из уговора о издавању и међународних мултилатералних конвенција које се односе на посебна питања, нити на одредбе које се односе на питања која су предмет ове конвенције а која су садржана у другим постојећим конвенцијама између држава уговорница.

2. Државе уговорнице не могу међу собом закључивати билатералне или мултилатералне споразуме по питањима која су предмет ове конвенције, осим ради допуне њених одредби или за олакшавање примене принципа садржаних у њој.

3. У случају да су две или више држава уговорница већ установиле своје односе по овом питању на основу јединственог законодавства, или ако су успоставиле сопствени специјални систем, или уколико то учине у будућности, имаће право да у складу с тим регулишу своје односе, без обзира на услове ове конвенције.

4. Државе уговорнице које престану да примењују услове из ове конвенције на своје међусобне односе по овом питању, о томе ће обавестити Генералног секретара Савета Европе.

Члан 65.

Европски комитет за кривична питања Савета Европе ће бити обавештаван о примени ове конвенције и учиниће све што је потребно да олакша пријатељско решавање свих тешкоћа до којих може доћи у њеној примени.

Члан 66.

1. Ова конвенција ће остати на снази за неодређени период времена.

2. Свака држава уговорница може, уколико се то на њу односи, одустати од ове конвенције на основу саопштења упућеног Генералном секретару Савета Европе.

3. То одустајање ће ступити на снагу шест месеци од датума пријема таквог обавештења од стране Генералног секретара.

Члан 67.

Генерални секретар Савета Европе ће обавестити државе чланице које су представљене у Комитету министара Савета и све државе које су приступиле овој конвенцији о:

(а) свим потписивањима;

- (б) свим предајама инструмента ратификације, прихватања или приступања;
- (ц) свим датумима ступања на снагу ове конвенције у складу са чланом 58;
- (д) свим изјавама примљеним у складу са чланом 19. став 2;
- (е) свим изјавама примљеним у складу са чланом 44. став 4;
- (ф) свим изјавама примљеним у складу са чланом 60;
- (г) свим резервама примљеним у складу са одредбама члана 61. став 1. и повлачењима таквих резерви;
- (х) свим изјавама примљеним у складу са чланом 62. став 1. и свим накнадним обавештењима примљеним у складу са тим чланом, став 2;
- (и) свим обавештењима примљеним у складу са чланом 63. став 1. и сва накнадна обавештења примљена у складу са тим чланом, став 2;
- (ј) свим саопштењима која се односе на билатералне и мултилатералне споразуме закључене у складу са чланом 64. став 2. или у вези са јединственим законодавством донетим у складу са чланом 64. став 3;
- (к) свим саопштењима примљеним у складу са чланом 66. и датумима ступања на снагу одрицања.

Члан 68.

Ова конвенција, као и изјаве и обавештења која из ње проистичу примењиваће се само код спровођења одлука донетих после ступања на снагу Конвенције између држава уговорница.

У потврду чега су доле потписани прописно за то овлашћени потписали ову конвенцију.

Сачињено у Хагу, 28. маја 1970. године на енглеском и француском језику, од чега су оба текста подједнако важећа, у једном примерку који ће остати депонован у архиву Савета Европе. Генерални секретар Савета Европе ће доставити оверене примерке свакој држави која потпише или приступи Конвенцији.

ДОДАТАК I

Свака држава уговорница може изјавити да задржава право:

- (а) да одбије примену ако сматра да се осуда односи на фискална или верска кривична дела;
- (б) да одбије извршење санкције за дело које је према закону замољене државе, могао решавати само административни орган;

(ц) да одбије извршење европске кривичне пресуде коју су надлежни органи државе молиље донели на дан када би по њеном закону кривични поступак за кривично дело на које се односи та пресуда био обустваљен због застарелости;

(д) да одбије извршење санкције изречене ин абсентиа и ордоннанцес пеналес или само једну од ових категорија одлука;

(е) да одбије примену одредбе члана 8. тамо где та држава има изворну надлежност и да у овим случајевима призна само једнако дејство радњи које прекидају или одлажу временска ограничења које су извршене у држави молиљи;

(ф) да прихвати ИИИ дела у односу на само један од своја два одељка.

ДОДАТАК II

Списак кривичних дела која не регулише кривични закон.

Следећа кривична дела ће се изједначавати са преступима у оквиру кривичног закона:

У Француској: Свако незаконито понашање санкционисано на основу контравентион де гранде воире.

У Савезној Републици Немачкој: Свако незаконито понашање које спада под поступак прописан у Закону о кршењу прописа (Гесетз убер Орднунгwidригкеитен) од 24. маја 1968. (БГБЛ 1968, I).

У Италији: Свако незаконито понашање на које се може применити Закон бр. 317 од 3. марта 1967. године.

ДОДАТАК III

Lista ordonnances penales

Аустрија:

Strafverfugung (чл. 460-62. Закона о кривичном поступку).

Данска:

Bodeforelaeg или Udenretling bodevedtagelse (члан 931. Закона о извршењу правде).

Француска:

1. Amende de Composition (чл. 524-528. Закона о кривичном поступку допуњен чл. Р 42-Р 50).

2. Ordonance penale који се примењује само у окрузима Бас-Рхин, Хаут-Рин - Мосел.

Савезна Република Немачка:

1. Strafbefehl (чланови 407-412. Закона о кривичном поступку).
2. Strafverfügung (члан 413. Закона о кривичном поступку).
3. Bussgeldbescheid (чл. 506-10. Закона о кривичном поступку).

Италија:

1. Decreto penale (чл. 506-10. Закона о кривичном поступку).
2. Decreto penale за фискална питања (Закона од 7. јануара 1929, бр. 4).
3. Decreto penale за питања навигације (чланови 1232-43. Закона о навигацији).
4. Одлука донесена у складу са Законом бр. 317. од марта 1967. године.

Луксембург:

1. Ordonnance penale (Закона од 31. јула 1924. године о организацији Ордонанцес пенале).
2. Ordonnance penale (члан 16. Закона од 14. фебруара 1955, године о саобраћају на јавним путевима).

Норвешка:

1. Forelegg (чл. 287-290. Закона о судском поступку у кривичним случајевима).
2. Forenklet forelegg (члан 31. Б Закона о саобраћају од јуна 1965. године).

Шведска:

1. Strafforelaggande (Поглавље 48. Закона о судском поступку).
2. Forellagande av ordningsbot (Поглавље 48. Закона о судском поступку).

Швајцарска:

1. Strafbefehl (Aargau, Bale-Country, Bale-Town, Shaffhausen. Schwyz, Uri, Zug, Zurich).

Ordonnance penale (Fribourg, Valias).

2. Strafantrag (Donji Untervalden).

3. Strafbeschied (St. Gallen).
4. Strafmanda (Bern, Graubunden, Solothurn, Gornji Unterwalden).
5. Strafverfugun (Appenzell, Outer Rhoden, Glarus, Scaffhausen, Thurgau).
6. Abwandlungsekenntnis (Lucern).
7. Bussenentscheid (Appenzell Inner Rhoden).
8. Ordonnance de condamnation (Vaud).
9. Mandat de repression (Neuchatel).
10. Avis de contravention (Geneva, Vaud).
11. Prononce predoctoral (Vaud).
12. Prononce de contravention (Valias).
13. Decreto di accusa (Ticino).

Турска:

Ceza Kararnamesi (чл. 386-91. Закона о кривичном поступку) и све друге одлуке на основу којих административни органи изричу санкције.

Члан 3.

Приликом предаје инструмента о потврђивању, Савезна Република Југославија ће изјавити следећу резерву:

У складу са чланом 61. став 1. Конвенције, Савезна Република Југославија задржава право да одбије извршење пресуде: ако сматра да се дело односи на фискално дело; ако је о наведеном делу према праву СР Југославије могао решавати само административни орган; ако су надлежни органи државе молиље донели пресуду на дан када би по праву СР Југославије наступила застарелост; ако је санкција изречена у одлукама ин абсентиа и ордоннанцес пеналес, као и да одбије примену члана 8. када СР Југославија има изворну надлежност и да у том случају призна само једнако дејство радњи које прекидају или одлажу застарелост које су извршене у држави молиљи.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СРЈ - Међународни уговори".